

Миротворчість: Божа мудрість у вирішенні конфліктів.

Відеолекція 30: Два вогні конфлікту та виховання

У цій лекції ми поговоримо про виховання в душі миротворчості. Як ви знаєте, конфлікти проникають в усі види взаємовідносин між людьми, але в сімейних стосунках вони відбуваються частіше і з більшою силою. Через глибину стосунків у шлюбі, прискорювачі (каталізатори) злого вогню, про які ми говорили на попередніх лекціях, у сімейних конфліктах діють набагато сильніше.

Тому, коли ми говоритимемо про конфлікти між батьками й дітьми, пам'ятайте, що й у сімейних конфліктах імовірно прояви таких каталізаторів злого вогню, як гордість, гнів, помста й неправда. Наші дії з їхнього усунення мають бути такими ж, як і було описано раніше. Визначте, які думки, бажання і дії походять від гріховної сутності. Потім перейдіть до мирного вогню і запитайте Господа, що Він хоче досягти за допомогою цього конфлікту? Подивіться на ті негативні якості або гріхи, які були виявлені: на що Господь звертає вашу увагу? Попросіть Господа показати вам, як пройти через цей конфлікт так, щоб прославити Його, догодити Йому, досягти поставлених Ним цілей і виконати Його волю.

Таким чином, конфлікти між батьками та дітьми не відрізняються від інших. Пам'ятайте: Господь діє завжди. Виправлення - це шлях життя, а вдячність за будь-яких обставин допомагає нам зосередитися на принципах мирного вогню.

Більшість конфліктів між батьками та дітьми надають нам можливість для учнівства, особливо в ранньому віці. Однак, деякі батьки не приділяють належної уваги вихованню своїх дітей. У мене четверо дітей. Коли двоє моїх старших синів були маленькими та грали в бейсбол, ми зібралися з іншими батьками в будинку однієї родини. Присутні обговорювали, як вони виховують своїх дітей і чого вчать на тему їхнього ставлення до церкви. Усі чотири пари, які сиділи за тим столом, сказали, що дозволяють своїм дітям самостійно вирішувати, чи хочуть вони йти за Господом, чи ні. Крім того, що ці батьки просто водять своїх дітей до церкви щонеділі, вони нічого не роблять удома, щоб виховати їх і спрямувати на шлях Господній. На цей рахунок у них немає жодних планів.

Насправді Господь наставляє батьків виховувати своїх дітей і вчити їх Його шляхів. Він покладає цю відповідальність на батьків. У книзі Повторення Закону 6:4-7 написано: «Слухай, Ізраїлю! ГОСПОДЬ, наш Бог, – ГОСПОДЬ єдиний. Любитимеш ГОСПОДА, свого Бога, всім своїм серцем, усією своєю душею і всією своєю силою. Нехай ці слова, які я сьогодні тобі заповідаю, будуть у твоєму серці. Прищеплюй їх своїм синам, переповідай їх, сидячи у своєму домі й мандруючи дорогою, лягаючи та встаючи».

Виховання наших дітей — це одна з наших основних цілей і завдань, що даються нам протягом усього дня. Для цього Господь щодня дає нам безліч можливостей. Ми не говоримо про те, що повинні 24 години на добу тикати дітей носом у Біблію. Можливості відкриваються нам як через складні обставини суворого життя, так і через події, що приносять нам радість. Використовуючи те, що відбувається, ми повинні наставляти дітей, навчаючи їх, як чинити відповідно до вчення Христа. Ми можемо навчити наших дітей визначати, як діє Господь і яка Його воля для їхнього життя. Ми повинні навчити їх як розвивати свої стосунки з Ісусом Христом, як ходити в силі Святого Духа. І на своєму прикладі ми можемо навчити їх молитися, вивчати Біблію і того, як вчення Святого Письма застосовуються в кожній сфері життя.

У цьому полягають можливості та привілеї батьків. Наставництво — це відповідальність батьків. Саме батьків, а не вчителів недільної школи, не молодіжного пастора і не їхніх друзів у школі. Благословення і привілеї батьків у вихованні своїх дітей полягає в тому, щоб

навчити дітей утримуватися на Божому шляху праведності. Важливо розповідати їм, де знаходяться хибні шляхи. Якщо вони збиваються з цього шляху на узбіччя, то з молитвою допомогти їм вибратися зі сформованого становища і йти далі, пізнаючи Господа. Навіть помилки можуть надати нам хороші можливості для духовного зростання та учнівства.

Стосунки між батьками та дітьми — це стосунки, засновані на авторитеті, який тісно пов'язаний із застосуванням влади. Батьки мають владу над дитиною доти, доки вона не досягне зрілого віку. Це не та влада, яка контролює на кожному кроці або грубо диктує свої умови. Авторитет — це делегована влада. Будь-яка влада походить від Бога, в тому числі батьківська. Господь дав батькам владу виховувати своїх дітей і служити їм, наставляючи їх у вченні Ісуса Христа. Нам дано право та обов'язок навчити наших дітей правильного ставлення до Бога, до людей і обставин.

Ми поговоримо про владу на одному з наступних занять, які присвячені організаційним конфліктам. Поки ж зверніть увагу, що влада дається не для того, щоб контролювати на кожному кроці або грубо диктувати свої умови. Оскільки ми говоримо про конфлікти в сім'ї, визнайте, що батьківська влада й авторитет покликані бути благословенням для ваших дітей, а не прокляттям. Виховання дітей є надзвичайно важливим завданням, але як часто батьки з легкістю замінюють правильне використання свого авторитету на надмірний контроль, тим самим провокують своїх дітей на гнів. І замість хороших результатів, спроба дисциплінувати дітей розпалює сімейний конфлікт.

У посланні до Ефесян 6:1-4 ми читаємо: "Діти, слухайтеся своїх батьків у Господі, бо це справедливо. Шануй свого батька та матір — така перша заповідь з обітницею, —щоб тобі було добре і щоб ти був довголітній на землі. А ви, батьки, не дратуйте своїх дітей, а виховуйте їх у послуху та вченні Господа".

Дотримання балансу між проявом милості та виправленням наших дітей — це складне завдання для батьків. Тим паче, що ми не бажаємо розпалити злий вогонь конфлікту та додати до нього якийсь каталізатор (прискорювач). Діти можуть розчарувати батьків. Виховувати їх, навчати шляхів Господніх — це непросто. Саме подолання обставин життя може стати складним завданням, особливо коли ви виховуєте підлітків. У якому б періоді вашого життя ви та ваші діти не перебували б, знову і знову помічатимете, що Господь завжди в дії. А коли між вами та вашими дітьми виникають конфлікти, ви маєте чудову можливість навчитися розвивати з ними мирні стосунки. Ви зможете навчити їх усього того, чого навчилися під час занять за цим курсом. Тому, коли виникає конфлікт, нам так важливо згадати, що Господь діє завжди.

Коли розгорається пожежа конфлікту, йдіть до мирного вогню. Шукайте Господа і прагніть дізнатися, які Його цілі. Дозвольте Богу змінити ваші пріоритети. Важливо розуміти, що ваша дитина не буде самостійно шукати Господа. Природно, ваша дитина, буде прагнути до власних інтересів. Саме батько й мати можуть і повинні навчити дітей шляхів Господніх. Навчити їх того, що пріоритети та цілі, які дає нам Господь, приносять справжні благословення. Господь здатен розв'язати будь-який конфлікт і мир Божий може панувати в їхніх серцях навіть у розпал конфліктів, які вони не зможуть розв'язати одразу.

Подумайте, як змінилося б ваше життя, якби ви протягом останніх 20 років мали мир з усіма людьми. Подумайте, яким би було ваше життя, якби всі конфлікти, з якими стикалися, ви розв'язували за принципами мирного вогню, якби завжди зверталися по пораду до Господа, і Він дав вам благодать покласти до Його ніг усі ваші непривабливі риси, які відкрилися в цих конфліктах, і дозволити Йому повністю змінити вас за ці 20 років.

Ви не зможете повернутися назад і прожити ці 20 років заново, але для ваших дітей ці 20 років ще попереду. Як у християнського лідера і як у батьків у вас є можливість допомогти їм. Якщо ви християнський лідер, який працює з іншими батьками, то можете навчити їх, як допомогти дітям обирати правильну поведінку в конфліктній ситуації, щоб не потрапляти в пастку образи, розуміти різницю між прискорювачем злого вогню та каталізатором мирного вогню любові. Вони повинні зрозуміти, що ми покликані передусім любити Господа, і лише потім, любити людину, з якою перебуваємо в конфлікті. Важливо навчити людей правильно розставляти пріоритети. Насамперед треба служити Господу. З наших стосунків з Ним любов буде перетікати до іншої людини. При цьому, Господь дасть нам силу, щоб встояти посеред конфлікту, і можливість побачити, як Господь змінює нас і використовує як Свій інструмент для благословення інших людей.

Коли ви виховуєте своїх дітей, Господь використовуватиме всі обставини їхнього життя, щоб відкривати Себе їм. Усі конфлікти, які у вас із ними виникають, усі шорсткості, які треба згладити, усі непривабливі якості, які будуть виявлені, усе це ви маєте можливість надати Господу. Ви можете вірити, що Господь діє. І хоч як би не було прикро, хоч як би не було складно, хоч як би не розбивалося серце, якщо у вас є блудний син чи донька, які відходять від Господа і не йдуть Його дорогами, не дивлячись на те, що їх виховували у вченні Господньому, ви все одно зможете залишатися біля мирного вогню й можете стати за них у вогняному проломі. Слухайте голос Господа, який підкаже вам, як любити їх. Він наставить вас на шлях, яким вам слід іти. У процесі очікування повернення блудних дітей, Господь буде змінювати вас і підготує до прийняття їх. І як благословення за вашу довіру Господу, нехай Він покаже Себе вірним вам, і ви побачите їхнє повернення.

Одна зі спокус у вихованні дітей — давати настанови, але не пояснювати їх. Через особливі стосунки між батьками та дітьми, ми часто піддаємося спокусі давати вказівки, говорити дитині, що робити, при цьому не пояснюючи їй, чому вона повинна так вчинити.

Слово Боже говорить нам: «Набувай мудрості, набирайся розуму! Не забувай слів моїх уст і не ухиляйся від них. Не залишай її, і вона захищатиме тебе; люби її, і вона охоронятиме тебе. Початок мудрості - це здобування мудрості! Понад усе, що маєш, набувай розуму.» (Приповістей 4:5-7)

Одна справа — сказати дитині, що вона не повинна поводитися так, щоб проявляти погані якості, які є прискорювачами або каталізаторами злого вогню, тобто не намагатися вирішувати конфліктну ситуацію за допомогою неправди й помсти. Однак, вона мало що зможе зрозуміти, доки ми не пояснимо їй, чому це важливо і чому дії, що здатні запалити мирний вогонь, є приємними Господу, а реакція, в якій проявляються помста чи неправда, Богу неприємні.

Тож, за кожної нагоди, яка надається для виховання, нехай Господь дасть нам благодать не лише давати добрі настанови, а й давати нашим дітям пояснення і приклад як іти Божими шляхами, щоб вони навчилися правильно ходити ними.

На завершення цієї лекції я хочу помолитися за вас. Можливо, ви, як батько або мати, виховуєте дітей. Можливо, ви — лідер, який працює з батьками. Дозвольте мені помолитися за вас, оскільки в сімейних стосунках конфлікти виникають особливо часто. Я попрошу нашого Господа, щоб Він благословив вас і використав для Своєї слави.

«Отче, я дякую Тобі за моїх братів і сестер, які дивляться цю лекцію. Я молюся про те, щоб Ти дав їм мудрість і розуміння як правильно будувати стосунки між батьками та дітьми. І з Твоєї милості, Отче, дай їм мудрість і розуміння, щоб вони, звертаючись до Тебе, змогли подолати всі конфлікти. Прошу, щоб Ти вів і спрямовував їх тим шляхом, яким вони повинні йти, щоб були світлом благословення для своїх батьків і світлом благословення для їхніх

дітей. Молю, щоб Ти використовував їх для прославлення Ісуса Христа. Тим батькам, у яких є блудні діти, дай терпіння чекати, а цим блудним дітям відновити правильні взаємовідносини із Тобою. Молю, щоб Ти дав їм серце пізнати Тебе і вуха почути. Спрямуй одного зі Своїх слуг на їхній шлях, щоб врятувати їх і повернути туди, де вони мають бути — поруч із Тобою. Отче, ми любимо Тебе. Ми дякуємо Тобі за Ісуса Христа. В ім'я Його ми молимося. Амінь».

Хай благословить вас Господь. До зустрічі наступного разу.